

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Afsendt med
E-Post

Dato: **24 OKT. 2019**
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Franciska Vinde Dirch-
sen
Sagsnr.: 2019-0030-2655
Dok.: 1238868

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 382 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. september 2019.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

Morten Eidner

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 382 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren angive samtlige af de enkeltområder, som politiet har målkrav på?”

Svar:

For mig er rygraden i dansk politi de lokale politikredse, der møder borgerne i hverdagen. Min oplevelse er, at der hos mange danskere er en følelse af, at politiet er kommet for langt væk, og at der bruges for meget tid på strategi og styring og for lidt tid på at løse borgernes problemer ude i virkeligheden.

Derfor er det en hovedprioritet for regeringen i de drøftelser, vi skal have med Folketingets partier om en ny flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden, at vi får skabt et mere nærværende politi, der skaber tryghed og tager hånd om de mange udfordringer, politiet dagligt mødes af. Med andre ord: Tyngden i dansk politi skal være i fødder på gaden, ikke i strategifunktioner i toppen.

Det er vigtigt at understrege, at det er legitimt, at vi fra politisk hold foretager en prioritering af, hvilke opgaver politiet og anklagemyndigheden bør have særligt fokus på. De politisk fastsatte frister for sager om vold, voldtægt og våben og Rigspolitiets og Rigsadvokatens handlingsplan til nedbringelse af sagsbehandlingstiden i sager om personfarlig kriminalitet er netop udtryk for en sådan prioritering. Men vi skal samtidig være opmærksomme på, om de mål, som sættes for politiet og anklagemyndigheden, skaber uhenigtsmæssige incitamenter.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har i besvarelsen af spørgsmålet lagt til grund, at spørgsmålet omhandler en beskrivelse af de centrale mål og målkrav, som er omfattet af politiets overordnede strategimodel.

Politiets virksomhedsstrategi udgør sammen med Justitsministeriets mission, vision og pejlemærker, politiets og anklagemyndighedens overordnede mission og vision samt politiets årlige mål- og resultatplaner de centrale elementer i politiets overordnede strategimodel. Ud over de mål, der sættes i politiets strategimodel, fastsættes løbende operative og lokale mål til at understøtte den daglige styring i politikredsene, det gælder eksempelvis færdselsområdet. Disse er ikke medtaget i denne besvarelse.

De årlige mål- og resultatplaner sætter de vigtigste mål for det kommende år, og gennemførelsen af målene understøttes af en fokuseret løbende opfølgning med benchmarking politikredsene imellem og kvartalsvise afrapporteringer til Justitsministeriet.

Mål- og resultatplanen for politiet er koordineret med mål- og resultatplanen for anklagemyndigheden, og de to planer udgør tilsammen det overordnede styringsgrundlag for politiet og anklagemyndigheden i det aktuelle år.

Politiets mål- og resultatplan for 2019 indeholder en række mål, der er opstillet med udgangspunkt i fire strategiske pejlemærker, som vedrører hele politiet:

1. Én sammenhængende concern

Under dette pejlemærke indgår mål vedrørende den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager, hvor tiltalte idømmes ubetinget frihedsstraf og påbegynder afsoning i 2019, nedbringelse af sagsbehandlingstiden fra anmeldelse til sigtelse for straffesager i straffesagskæden (eksklusive færdsel), overholdelse af de fastsatte frister i sager om vold, voldtægt og våben (VVV-sager) samt reducere af beholdning af straffesager (eksklusive færdsel) uden sigtede og uden tiltale.

2. Et borgernært politi

Dette pejlemærke indeholder mål vedrørende forbedring af ulykkes- og kriminalitetsramte borgeres tilfredshed med politiet, frister for henvisning af sager vedrørende 10-14-årige til Ungdomskriminalitetsnævnet og frister for gennemførelse af sager om 15-17-årige i fast track-ordningen for ungdomskriminalitet samt fald i antallet af anmeldelser om indbrud i privat beboelse i 2019 i forhold til 2018.

3. Fokus på organiseret kriminalitet

Under dette pejlemærke indgår mål vedrørende antallet af fængslede bandemedlemmer, evaluering af sagspakker til politikredsene fra det landsdækkende center for it-relateret økonomisk kriminalitet (LCIK) i 1. halvår og mål for sigtelsesprocenten i sagspakkerne i 2. halvår 2019 samt gennemførelse af seks særlige politiindsatser mod udrejsende kriminelle i de grænse-nære områder i Sønderjylland og på Lolland-Falster.

Hertil kommer nedenstående pejlemærke, hvor udmøntningen af de underliggende mål som udgangspunkt varetages af Rigs-politiet.

4. Et effektivt og moderne dansk politi

Her indgår mål vedrørende gennemførelse af initiativer rettet mod organisationskulturen og adfærden i politiet, frister for afgivelse af bidrag i forbindelse med høringer om aktindsigtssa-

ger, gennemførelse af kortlægning i forbindelse med Justitsministeriets undersøgelse om datasikkerhed samt implementering af handlingsplan udarbejdet i forbindelse med Digitaliseringsstyrelsens ISO 27001-modenhedsmåling.

De enkelte mål er alle tildelt en procentvis vægt, som afspejler den konkrete prioritering det pågældende år.

I forhold til ovenstående mål om henholdsvis overholdelse af frister i sager om vold, voldtægt og våben (VVV-sager) samt for henvisning og gennemførelse af sager i regi af Ungdomskriminalitetsnævnet kan det oplyses, at der i mål- og resultatplanen er fastsat et ambitionsniveau for overholdelsen af fristerne, men at fristerne er fastsat andetsteds, jf. nedenfor.

Således er målsætningerne om hurtig behandling af voldssager fastsat i Voldspakke I i 1994 og Voldspakke II i 1997. Målsætningerne for sagsbehandlingstiderne i voldtægtssager er fastsat i forskrifter, som Justitsministeriet sendte til Folketingets Retsudvalg ved brev af 11. august 2005 i forlængelse af folketingsbeslutning B 82 af 4. juni 2004 om forbedring af voldtægtsofres retsstilling, hvori det fremgår, at sagsbehandlingstiden for voldtægtssager skal være omfattet af en konkret målsætning. Målsætningerne om hurtig behandling af sager om ulovlig besiddelse af skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder er fastsat ved lov nr. 500 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. Disse sager benævnes med en fællesbetegnelse for "VVV-sager". Definitionen af VVV-sager er senest præciseret i lov nr. 714 af 8. juni 2018.

For behandlingen af sager om vold og våben er fristen 30 dage fra sigtelse til tiltale. For sager om voldtægt er fristen på 60 dage fra sigtelse til tiltale, dog fire måneder hvis der skal gennemføres mentalundersøgelse.

Målsætningerne for henvisning og gennemførelse af sager i regi af Ungdomskriminalitetsnævnet er fastsat i lovforslag nr. L 84 af 26. oktober 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det fremgår af lovforslaget, at politiet i sager om børn og unge i alderen 10 til 14 år, der mistænkes for kriminalitet, som udgangspunkt skal vurdere og træffe beslutning, senest 10 dage efter den unge er mistænkt, om sagen skal henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet. For så vidt angår 15-17 årige fremgår det, at der skal sikres en særlig hurtig sagsbehandling i retssystemet (fast track-ordningen) af de sager, som skal i Ungdomskriminalitetsnævnet. Det fremgår, at det for politiet og anklagemyndigheden er målsætningen, at det samlede tidsforbrug, fra sigtelsen til sagen sendes i retten, ikke bør overstige 30 dage.

dog 60 dage i voldtægtssager. Skal der foretages en mentalundersøgelse af den sigtede vil målsætningen dog være 4 måneder.”

Der henvises i øvrigt til politiets mål- og resultatplan for 2019, der er vedlagt denne besvarelse.